

Arrestnummer
<i>C11208 / 2026</i>
Repertoriumnummer
2026 / 3124
Datum van uitspraak
2 oktober 2026
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/1810 2025/VJ11/827

☐ Verstek
☒ R 32/7
☒ Hypo
☐ Opdracht OM
☐ Aanstelling deskundige
☐ Internering
☐ OS
☐ O.A.
☐ O.A.

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID, Departement
Kanselarij en Bestuur (C.V.H.), Koning Albert II laan 20 bus
9, 1000 BRUSSEL

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest
ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr. BG.64.L6.000172/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. _____, (RRN _____),
met Belgische nationaliteit,
geboren _____,
wonende te _____,
- beklaagde -

1. Telastlegging

De beklaagde wordt volgens de aanhangig makende dagvaarding van 17 oktober 2024 vervolgd voor het volgende:

als dader in de zin van artikel 66 Strafwetboek 1867, door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt (sinds 1 september 2026, artikel 17,1° en 19, 1° Strafwetboek 2024: alle bestanddelen van het misdrijf in zich te hebben verenigd, in persoon, of door rechtstreeks aan de uitvoering van het misdrijf te hebben deelgenomen.):

A opzettelijk achterlaten of beheeren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan, en in strijd met artikel 5.2.4.2 Besluit van 17 februari 2012 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen,

namelijk door allerlei afvalstoffen, onder meer afgedankte voertuigen, afvalbanden, auto-onderdelen, oud ijzer, plastic afval, betonnen balken, oude ramen, IBC containers, oude machines, zwerfvuil te hebben opgeslagen en niet reglementair te hebben afgevoerd (artikel 16.6.3., § 1, eerste lid, en 16.6.4. Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; artikel 3, 1° en 7°, 12, § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen);

te in de periode van 1 januari 2017 tot en met 17 juni 2024, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen en minstens op 5 januari 2022, 13 januari 2022, 31 maart 2022, 30 juni 2022 en 4 november 2022

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk door op het perceel zonder vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van verschillende afgedankte voertuigen, materiaal, materieel en afval, meer bepaald minstens 11 afgedankte voertuigen, een grote hoeveelheid afvalbanden, voertuigonderdelen, oud ijzer, plastic afval, betonnen balken, oude ramen, IBC containers, oude machines en zwerfvuil (artikel 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1., eerste lid, 1°, en 6.3.1., § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; artikel 5, 1°, a), en 6, eerste lid, Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning);

te in de periode van 1 januari 2017 tot en met 17 juni 2024

C gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, ver-kavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk door op het perceel zonder vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, meer bepaald minstens 4 aanhangwagens, 3 opleggers en verschillende voertuigen (artikel 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1., eerste lid, 1°, en 6.3.1., § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; artikel 5, 1°, a), en 6, eerste lid, Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning);

te in de periode van 1 januari 2017 tot en met 17 juni 2024

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed is:

ligging:

aard en oppervlakte: grond, 11a 53ca

wijk en nummer van het kadaster:

eigenaar: de huwgemeenschap – , die de eigendomstitel
hebben verkregen ingevolge aankoop jegens , akte verleden voor
notaris te op 24 juli 2002

D schending vergunningsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1., § 1, tweede lid, Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, namelijk door zonder geldige vergunning meer dan 5 ton voertuigwrakken (personenwagens, tractors, lichte vrachtwagens) die nog vloeistoffen of andere gevaarlijke onderdelen bevatten te hebben opgeslagen (rubriek 2.2.2.d), 2°b) VLAREM II, bijlage 1) en 3 tot en met 25 motorvoertuigen of aanhangwagens die geen personenwagens zijn te hebben gestald (rubriek 15.1.2° VLAREM II, bijlage 1) (art. 5.2.1., §§ 3, 4 en 6, eerste lid, en 16.6.1., § 1, eerste lid, Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; artikel 5, 1°, c), en 6, eerste lid, Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning) te in de periode van 1 januari 2017 tot en met 17 juni 2024, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen;

E schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1., § 1, tweede lid, Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II):

- artikel 4.1.3.1 en artikel 5.2.1.6, door de inrichting niet zindelijk te hebben gehouden;
- artikel 4.1.12.1 door niet de nodige preventiemaatregelen te hebben uitgewerkt in samenspraak met de bevoegde brandweer;
- artikel 5.2.1.3, door niet te beschikken over een werkplan;
- artikel 5.2.1.5, doordat er geen uithangbord aanwezig is;
- artikel 5.2.1.7, doordat het terrein niet is uitgerust met een vloeistofdichte vloer, voorzien van een lekdicht afwateringssysteem;
- artikel 5.2.2.6.3, door afgedankte voertuigen te hebben gestapeld op andere wrakken;

- artikel 5.2.2.6.4, door de verschillende activiteiten niet te hebben gescheiden en niet te hebben voorzien in een verwerkingsproces;
(artikel 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1, eerste lid Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid);

te _____ in de periode van 1 januari 2017 tot en met 17 juni 2024, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen

F niet naleven maatregelen

opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, veiligheidsmaatregelen of de door de strafrechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd, namelijk niet voldaan te hebben aan de bestuurlijke maatregel dd. 13 januari 2022 van de toezichthouder milieuhandhaving van de PZ _____, meer bepaald door niet onmiddellijk alle afgedankte voertuigen te hebben laten overbrengen naar een centrum voor depollutie en een afspraak te hebben gemaakt met de bevoegde brandweer, door nog steeds allerhande voertuigwrakken te stallen op niet-vloeistofdichte vloer, door geen werkplan en bewijs van verzekering burgerlijke aansprakelijkheid voor te leggen, door aan de inhang geen uithangbord te hebben voorzien en door de verschillende activiteiten niet duidelijk te hebben gescheiden. Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 2, 1°, Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te _____ in de periode van 13 januari 2022 tot en met 17 juni 2024, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen en minstens op 31 maart 2022, 30 juni 2022 en 4 november 2022

Beklaagde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 42 en 43bis Strafwetboek 1867 te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen die zich bevinden in het patrimonium van de gedaagde, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag), namelijk een totaal **vermogensvoordeel van 93.385,12 euro** (zie st. 5 en st. 29 SD 1).

Het vermogensvoordeel werd berekend aan de hand van alle investeringen die de exploitant minstens had moeten doen om de IIOA uit te voeren conform de algemene en sectorale milieuvoorwaarden. Teneinde de oppervlakte van de vloeistofdichte vloer te bepalen, werd de totale oppervlakte van het perceel gedeeld door twee. De berekening betreft aldus een minimumberekening, daar bij de eerste vaststellingen het ganse perceel bezaaid was met (gevaarlijk) afval. Bovendien werd in geval van een prijsvork steeds geopteerd voor de laagste prijs en werd nog geen rekening gehouden met architect-kosten.

2. Procedureverloop

2.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 16 juni 2025 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

Op tegenspraak ten aanzien van beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F voor de beklaagde bewezen.

*Veroordeelt voor de gezamenlijk **bewezen verklaarde feiten** van de tenlasteleggingen tot een **geldboete van 3.200,00 euro, namelijk 400,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.***

Zegt voor recht dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 45 dagen.

*Veroordeelt een bedrag van **200,00 euro**, namelijk een bedrag van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.*

*Veroordeelt tevens tot het betalen van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **61,01 euro**.*

*Veroordeelt om te betalen de som van **350,02 euro** als gerechtskosten.*

*Veroordeelt tevens tot het betalen van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.*

HERSTELMAATREGEL

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

*Zegt voor recht dat de voorwaarden voor de bijzondere verbeurdverklaring in hoofde van de beklaagde vervuld zijn (art. 42 Sw.en 43bis Sw.) en spreekt de bijzondere verbeurdverklaring in hoofde van de beklaagde uit voor het bedrag van **30.000,00 euro**.*

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan bij toepassing van artikel 4, tweede alinea VT.SV aangehouden.”

2.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 7 juli 2025 door de beklaagde Eric Lingier;
- 9 juli 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

2.3 Op de rechtszitting van 6 februari 2026 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 12 juni 2026. De beklaagde legde tijdig conclusies neer.

2.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 juni 2026 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ vertegenwoordigd door meester _____, advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door _____, advocaat-generaal.

3. Ontvankelijkheid van het hoger beroep- saisine van het hof

3.1 De verklaringen van hoger beroep en de grievenformulieren zijn tijdig en regelmatig naar de vorm.

2.2 De beklaagde bepaalde nauwkeurige grieven over de procedure, de schuld aan alle telastleggingen, de bestraffing en de beslissingen over de kosten en bijdragen. Het openbaar ministerie bepaalde nauwkeurige grieven over de bestraffing.

3.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op het hoger beroep en de grieven is de beslissing dat de herstellvordering zonder voorwerp is, definitief.

4. Regelmatigheid van de machtiging tot visitatie van 14 juni 2022 en het proces-verbaal van 18 november 2022

De eerste rechter heeft terecht geoordeeld dat de machtiging tot visitatie van 14 juni 2022 en het proces-verbaal van 18 november 2022 niet nietig zijn.

De beklaagde voert aan dat deze stukken nietig zijn omdat zowel in de machtiging als in het proces-verbaal vermeld wordt dat " samen met de beklaagde eigenaar is van het onroerend goed gelegen in . Volgens de beklaagde is dit onjuist, aangezien zijn echtgenote " heet en niet '.

Deze onjuistheid is niet meer dan een verschrijving. De familienaam en het rijksregisternummer van de echtgenote van de beklaagde komen overeen met de inlichtingen van de Algemene administratie van de Patrimoniumdocumentatie. De visitatie was ongetwijfeld bedoeld voor het onroerend goed in de en de machtiging had betrekking op dit adres.

Artikel 6.2.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat ten tijde van het onderzoek de machtiging tot visitatie regelde, vereiste niet dat deze machtiging de naam van de eigenaars vermeldt. Dit artikel werd opgeheven. De machtiging tot visitatie wordt nu geregeld door artikel 22 Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, inwerking getreden op 1 april 2026, dat eveneens niet vereist dat de naam van de eigenaars van de gevisiteerde plaats wordt vermeldt. Een verschrijving in een overbodige vermelding brengt geen onwettigheid mee. Bovendien is hierdoor geen recht van beklaagde geschonden. De vaststellingen in het proces-verbaal van 18 november 2022 die het gevolg zijn van de machtiging tot visitatie zijn rechtsgeldig.

5. Bespreking wetswijzigingen

5.1 Wetswijzigingen in verband met de telastlegging A

a) Wijzigingen aan het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid

De telastlegging A betreft feiten bestraft door artikel 16.6.3., § 1, eerste lid van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Deze bepaling werd gewijzigd door artikel 44, 1° van het Decreet van 8 juni 2018 houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009. De telastlegging A dateert deels van voor deze wijziging. De woorden "wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning" werden vervangen door het woord "milieuverplichtingen". Dit heeft geen invloed op de strafbaarheid van de feiten of de bestraffing. De feiten van de telastlegging A zijn dus nog steeds strafbaar.

b) Wijzigingen aan het Materialendecreet

Op 1 april 2026 trad het decreet van 26 april 2024 in werking, tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 (hierna: het Implementatiedecreet). Artikel 87 van dit Implementatiedecreet heeft artikel 69 van het Materialendecreet opgeheven. Artikel 86 van het Implementatiedecreet wijzigde artikel 68 Materialendecreet, dat nu, sinds 1 april 2026, in plaats van het vroegere artikel 69 voorziet in de toepassing van titel XVI van het Decreet Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid op de handhaving van het Materialendecreet.

De telastlegging A dateert deels van voor deze wijzigingen. Deze feiten zijn dus strafbaar gebleven. De bestraffing is dezelfde gebleven.

Hoewel niet vermeld in de telastlegging A, is ook artikel 12, § 1, Materialendecreet van toepassing, nu de feiten van die telastlegging betrekking hebben op het opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen, in strijd met de voorschriften van datzelfde decreet.

5.2 Wijzigingen in verband met de telastleggingen B en C

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking.

Op het moment van de feiten van de telastleggingen B en C, gepleegd tot 23 februari 2017, was er sprake van een stedenbouwkundige vergunning in plaats van een omgevingsvergunning (gewijzigd bij art. 296 Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, BS 23 oktober 2014, met inwerkingtreding op 23 februari 2017). Deze wijziging van louter de naam van de vergunning verandert niets aan de vergunningsplicht noch de strafbaarheid bij inbreuk op deze verplichting.

De schending van de vergunningsplicht werd tot 1 maart 2018 strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Sindsdien is de strafbaarstelling terug te vinden in artikel 6.2.1, eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Beide bepalingen bestraffen de handelingen omschreven in artikel 4.2.1. en 4.2.15 gesteld zonder of in strijd met een geldige vergunning. De feiten van de telastleggingen B en C in de mate ze dateren van voor 1 maart 2018, zijn dus strafbaar gebleven na de wetswijziging. De strafmaat is dezelfde gebleven.

Artikel 6.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd vervolgens gewijzigd door Artikel 67 Implementatiedecreet. Deze wetswijziging trad in werking op 1 april 2026. De telastleggingen B en C dateren van voor de inwerkingtreding van deze wetswijziging. De eerste zin van dit artikel luidde voor deze wetswijziging als volgt: *“De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000*

euro of met een van deze straffen alleen". De woorden "(...) *handelingen en omissies worden stedenbouwkundige*" en "*genoemd, en*" werden hieruit geschrapt en vervangen door misdrijven. Dit heeft geen invloed op de draagwijdte van de strafbaarstelling of op de strafmaat. De feiten in de telastleggingen B en C zijn strafbaar gebleven na deze wetswijziging. De strafmaat bleef ongewijzigd.

5.3 Wijzigingen in verband met de telastlegging D

De telastlegging D dateert deels van voor 23 februari 2017. Op die datum traden zowel het Omgevingsvergunningsdecreet als het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Vlarem II) in werking.

De feiten van de telastlegging D, voor zover gepleegd voor 23 februari 2017, zijn na die datum strafbaar gebleven. De bestraffing van de schending van de vergunningsplicht die wordt bepaald door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid, Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, is dezelfde gebleven.

Voor 23 februari 2017 bepaalde artikel 4, § 1, Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning dat het verboden is om zonder voorafgaande omgevingsvergunning een vergunningsplichtige activiteit uit te voeren. Sinds 23 februari 2017 geldt dit verbod op grond van artikel 5, 1°, C) en artikel 6, eerste lid Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Op 23 februari 2017 trad ook het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Vlarem II) in werking. Dit Besluit van de Vlaamse Regering verving de indelingsrubrieken met inrichtingen en activiteiten die ernstige risico's of hinder voor de mens en het milieu kunnen inhouden en waarvoor een vergunning of melding is vereist (Vlarem I). De activiteiten vermeld in de telastlegging D zijn vergunningsplichtig gebleven en zijn na 23 februari 2017 nog steeds ingedeeld in dezelfde rubrieken.

5.4 Wijzigingen in verband met de telastlegging E

a) Inwerkingtreding omgevingsvergunningsdecreet

Artikel 5.4.9. Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid werd ingevoegd door artikel 200 Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. Het trad in werking op 23 februari 2017. De telastlegging E dateert deels van voor de inwerkingtreding van dit artikel. De verplichting om de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden na te leven die in dit artikel wordt bepaald, bestond al voor 23 februari 2017. Toen was ze opgenomen in artikel 22, § 1, Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43, § 1, Vlarem I. De schending van deze plicht bleef steeds

strafbaar op grond van artikel 16.6.1., § 1, eerste lid, Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

b) Wijzigingen aan Vlarem II

Aan de bepalingen betreffende de algemene en sectorale milieuvoorwaarden werden tijdens de duur van de incriminatieperiode van de telastlegging E, verschillende wijzigingen aangebracht. Artikel 4.1.3.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne werd door het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 met ingang van 1 oktober 2019 vervangen. De zin *“De inrichting moet zindelijk worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren”* werd vervangen door de woorden *“De ingedeelde inrichting wordt zindelijk gehouden”*. Artikel 5.2.2.6.3, § 2 van dit besluit werd wat het stapelen van niet-gedepollueerde voertuigen gewijzigd door het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 dat in werking trad op 23 februari 2017. Het woord *“milieuvergunning”* werd vervangen door de woorden *“omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit”*. Deze wijzigingen hebben geen invloed op de strafbaarheid van de feiten vermeld in de telastlegging E.

5.5 Wijzigingen in verband met de telastlegging F

Artikel 35, 3° Implementatiedecreet, inwerking getreden op 1 april 2026, verving artikel 16.6.1, § 2, 1° Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Vóór 1 april 2026 luidde artikel 16.6.1, § 2, 1° : *“personen die opzettelijk opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, voordeelontnemingen, veiligheidsmaatregelen of door de rechter opgelegde maatregelen niet uitvoeren, betalen of negeren;”*. Na 1 april 2026 is deze bepaling als volgt: *“personen die opzettelijk niet vervallen en niet opgeheven bestuurlijke maatregelen, gerechtelijke herstelmaatregelen of veiligheidsmaatregelen die regelmatig zijn opgelegd conform deze titel vóór de datum van de inwerkingtreding van artikel 19, 5°, van het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, niet uitvoeren, niet betalen of negeren;”*. De feiten vermeld in de telastlegging F zijn dus nog steeds strafbaar. De strafmaat is dezelfde gebleven.

6. Beoordeling van de schuld

6.1 telastlegging A- opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

De beklaagde wordt onder de telastlegging A vervolgd voor het opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan. De eerste rechter verklaarde de beklaagde terecht schuldig aan deze telastlegging.

Op verschillende momenten stelde de politie en de verbalisant ruimtelijke ordening vast dat de beklagde op het perceel in de afgedankte voertuigen en afval opsloeg. Op 5 januari 2022 stelde een politieambtenaar vast dat op het terrein vrachtwagens, tractors, aanhangwagens en personenwagens stonden geparkeerd. Deze voertuigen vertoonden duidelijke tekenen van verval, waaronder roestvorming en mosgroei. Daarnaast lagen op het terrein onder meer afvalbanden, voertuigonderdelen, oud ijzer, kunststofafval, betonnen balken, oude ramen, bulkcontainers, afgedankte machines en zwerfvuil. De beklagde kon voor de aanwezige personenwagens geen inschrijvings- of keuringsbewijzen voorleggen en beschikte evenmin over een vergunning voor het opslaan of beheren van afvalstoffen.

Bij een nieuwe controle op 13 januari 2022 kreeg de politie toegang tot twee containers op het terrein. In een van de containers bevonden zich allerlei materialen en een bobcat. In de andere lagen isolatiematerialen, oude deuren en een verroest motorblok. De politie werd ook toegelaten tot de loods. Daar stonden vier vrachtwagens, twee lichte vrachten, twee vorkliften, twee tractoren en twee personenwagens gestald. Een deel van de loods had een cementen vloer, een ander deel had een aarden ondergrond. Er stonden voertuigen op de aarden ondergrond. Bij een nieuwe controle op 31 maart 2022 bleek dat vijf afgedankte voertuigen waren verwijderd en een deel van het zwerfvuil was opgeruimd. Niettemin bevonden zich nog verschillende wrakken op een niet-vloeistofdichte ondergrond. Sommige voertuigen die de beklagde wenste te behouden, stonden weliswaar in de loods boven geïmproviseerde lekbakken.

Ook de verbalisant ruimtelijke ordening van deed vaststellingen op het terrein van de beklagde. Hij stelde hetzelfde vast als de politie. Hij stelde ook vast dat verschillende voertuigen op het terrein duidelijk afgedankt zijn.

De beklagde stelt dat hij op het perceel een hobby-activiteit uitoefende. De voertuigen zijn volgens hem oldtimers/verzamelobjecten die met zorg werden gestockeerd, met lekbak en vaak met overkapping, en geen afval. De banden en auto-onderdelen op het terrein waren wisselstukken en geen afval.

Uit de vaststellingen met bijzondere bewijswaarde en uit de foto's van het terrein blijkt dat verschillende voertuigen zich in een slechte staat bevonden en niet meer waren dan wrakken. De verbalisanten, zowel van de politie als van de stad Oostende, stelden naast de voertuigen ook afval vast op de terreinen. Dit blijkt ook uit de foto's bij de processen-verbaal. De beklagde leverde niet het bewijs dat deze vaststellingen onjuist zijn.

Het staat dan ook vast dat de beklagde opzettelijk afvalstoffen op het terrein stockeerde. Dat dit niet gebeurde in het kader van een professionele activiteit, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

6.2 Telastleggingen B en C – schenden vergunningsplicht

De beklaagde wordt onder de telastleggingen B en C vervolgd wegens het zonder vergunning stockeren van voertuigen, materialen, materieel of afvalstoffen (telastlegging B) en wegens het zonder vergunning gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van gronden voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (telastlegging C).

Uit de vaststellingen van de politie en de verbalisant ruimtelijke ordening blijkt dat de beklaagde op zijn terrein gelegen in _____, afgedankte voertuigen en allerlei materieel en afval stockeerde. Daarnaast gebruikte hij het terrein op bestendige wijze voor het parkeren van voertuigen, wagens en aanhangwagens. De foto's bij de processen-verbaal bevestigen deze vaststellingen. De beklaagde had geen omgevingsvergunning hiervoor, hoewel die verplicht is op grond van artikel 4.2.1, 5°, a) en b) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Uit het dossier blijkt ook dat het een gewoonte was van de beklaagde om dat te doen. Hij verklaarde namelijk dat hij al 20 à 22 jaar eigenaar was van het perceel en dat hij vanaf het begin de voertuigen op het terrein stockeerde.

De telastleggingen B en C zijn bijgevolg bewezen.

6.3 Telastlegging D- schending vergunningsplicht

De beklaagde wordt onder de telastlegging D vervolgd voor het exploiteren van een inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse zonder vergunning.

De eerste rechter heeft de beklaagde terecht schuldig verklaard aan deze telastlegging.

Artikel 5.2.1, §§ 3, 4 en 6, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bepaalt dat een omgevingsvergunning vereist is voor de activiteiten van de eerste of de tweede klasse. Zowel bijlage I van Vlarem I als Vlarem II kwalificeert het opslaan van meer dan vijf ton voertuigenwrakken die nog vloeistoffen of andere gevaarlijke onderdelen bevatten, evenals het stallen van drie tot vijftientwintig motorvoertuigen of aanhangwagens die geen personenwagens zijn, als een activiteit van de tweede klasse.

Zowel de politie als de verbalisant ruimtelijke ordening van _____ stelden vast dat de voertuigen op het terrein van de beklaagde afgedankte voertuigen of wrakken waren. Dit blijkt ook uit de foto's in het strafdossier waaruit de verregaande staat van verval van de voertuigen blijkt. Meerdere voertuigen zijn ernstig verroest, onvolledig, gedeukt of overgroeid met mos.

Uit de vaststellingen blijkt ook dat drie tot vijftientwintig van deze voertuigen geen personenwagens zijn maar vrachtwagens, tractors of aanhangwagens.

Het stockeren van de voertuigen was dus vergunningsplichtig op grond van artikel 5.2.1, §§ 3, 4 en 6, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. De beklaagde schond wetens en willens deze vergunningsplicht. Dat de beklaagde actief is in een oldtimerclub doet daar geen afbreuk aan.

6.5 Telastlegging E- schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

De beklaagde wordt onder de telastlegging E vervolgd voor het schenden van de algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

De beklaagde stelt dat hij geen exploitant is in de zin van Vlarem II. Hij stelt dat hij geen handel dreef of een economische activiteit uitoefende. Artikel 5.1.1, 4° en 5°, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid, definiëren de exploitant als: *“De natuurlijke persoon of rechtspersoon die een ingedeelde inrichting exploiteert of voor de rekening van wie ze wordt geëxploiteerd”* en exploiteren als *“het installeren, in werking stellen, gebruiken of in stand houden van ingedeelde inrichtingen of het aanvangen en uitvoeren van ingedeelde activiteiten”*. Uit deze definities volgt niet dat sprake moet zijn van een economische activiteit. Het volstaat dat een ingedeelde inrichting wordt geëxploiteerd of een ingedeelde activiteit wordt uitgevoerd.

De schendingen van de verschillende bepalingen die in de telastlegging E worden opgesomd, blijken uit de vaststellingen door de politie die worden opgesomd in de bestuurlijke maatregel van 13 januari 2022. De beklaagde betwist deze vaststellingen niet. De telastlegging E is dan ook bewezen.

6.6 Telastlegging F- niet naleven maatregelen

Naar aanleiding van de vaststellingen op 5 januari 2022 legde de politie bestuurlijke maatregelen op. Een aantal maatregelen moesten onmiddellijk worden uitgevoerd, andere tegen 31 maart 2022.

Bij hercontrole bleek dat slechts een beperkt aantal voertuigen was afgevoerd en vernietigd. Hoewel de bestuurlijke maatregel de onmiddellijke verwijdering van elf voertuigen voorschreef, bevonden zich nog steeds voertuigen op niet-vloeistofdichte ondergronden. Evenmin waren de verschillende activiteiten op het terrein van elkaar gescheiden zoals opgelegd.

Artikel 16.6.1, § 2, 1° Decreet Algemene Bepalingen bestraft het opzettelijk niet-uitvoeren of negeren van bestuurlijke maatregelen die regelmatig zijn opgelegd vóór de datum van de inwerkingtreding van artikel 19, 5°, Implementatiedecreet. Op basis van de vaststellingen van de politie staat vast dat de beklaagde de maatregelen niet naleefde. De telastlegging F is dus weldegelijk bewezen.

7. Bestrafing

7.1 Gevolgen Strafwetboek 2024 op de bestrafing

Op 1 september 2026 trad de wet van 9 februari 2024 in werking. Deze wetswijziging dateert van na het plegen van de bewezen verklaarde misdrijven.

Artikel 2 Strafwetboek 1867 tot 1 september 2026 en artikel 2 Strafwetboek 2024 sindsdien, verplichten de rechter bij wijziging van de strafwet na het plegen van het misdrijf, tot toepassing van de meest gunstige bepalingen.

Artikel 78 Strafwetboek 2024 voert een conversiemechanisme in om straffen in bijzondere wetgeving in te passen in het systeem van het Strafwetboek 2024, voor het geval de bijzondere wetten geen strafniveaus zoals voorzien door artikel 36 Strafwetboek 2024 bepalen.

Het hof legt de beklaagde enkel een geldboete op, zoals hierna bepaald.

Volgens artikel 78, § 1, tweede lid, Strafwetboek 2024 zijn het minimale en maximale bedrag van de geldboete in de bijzondere wet de bedragen die in die wet worden bepaald. Indien de feiten dateren van voor de inwerkingtreding van het Strafwetboek 2024, moet deze geldboete verhoogd worden met de opdecimen die van toepassing waren op dat moment. De geldboete die als hoofdstraf is bepaald, is bijgevolg dezelfde gebleven. Aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2016 maar voor 1 februari 2026, verhoogt het hof de geldboete met 70 opdecimen.

7.2 Motivering geldboete

De beklaagde heeft de bewezen verklaarde feiten gepleegd met eenzelfde misdadig opzet. Het hof legt daarom, overeenkomstig artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek van 1867, slechts één straf op, namelijk de zwaarste.

Artikel 7 van het Strafwetboek bepaalt welke strafdoelstellingen de rechter in aanmerking moet nemen bij de straftoemeting. De straf moet uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring van de overtreding van de strafwet, de maatschappij beschermen, bijdragen tot het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade bevorderen en de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader ondersteunen. Daarbij dient een rechtvaardige verhouding te bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de opgelegde straf. Het hof is van oordeel dat een geldboete, zoals hierna bepaald, deze doelstellingen op passende wijze verwezenlijkt. Deze strafdoelstellingen blijven na 1 september 2026 bestaan in artikel 27 Strafwetboek 2024.

De feiten zijn ernstig. De beklaagde stockeerde naar eigen goeddunken afgedankte voertuigen, voertuigwrakken en afval op zijn terrein. Hij schond hierbij verschillende regels die het leefmilieu en de goede ruimtelijke ordening beschermen. Zijn handelen veroorzaakte een aanzienlijke aantasting van de omgeving en hield bovendien risico's in voor het leefmilieu. De feiten werden gedurende meerdere jaren gepleegd en getuigen van een aanhoudende onverschilligheid tegenover de geldende regelgeving. Dat de beklaagde handelde vanuit zijn hobby als oldtimerverzamelaar, vermindert de ernst van deze feiten niet.

In het voordeel van de beklaagde houdt het hof rekening met zijn blanco strafregister.

De beklaagde wijst op het feit dat hij geen enkel financieel voordeel aan het plegen van de feiten had. Hij werkte lang in loondienst maar werkt sinds een tweetal jaar als zelfstandige. De situatie werd ondertussen hersteld. Hij vraagt in ondergeschikte orde om de uitspraak van de veroordeling op te schorten. Meer ondergeschikt vraagt hij om de veroordeling te beperken tot een loutere schuldigverklaring. Meest ondergeschikt vraagt hij om een straf met uitstel of voorwaarden op te leggen.

Het hof stelt vast dat de redelijke termijn in strafzaken werd overschreden. Het aanvangspunt voor de beoordeling van de redelijke termijn is 21 januari 2022. De beklaagde werd toen verhoord en leefde vanaf dan onder de dreiging van een strafvervolging. Na dit verhoor volgde nog een visitatie door de verbalisant ruimtelijke ordening op 30 juni 2022, waarvan het proces-verbaal werd opgesteld op 18 november 2022. De verbalisant ruimtelijke ordening verzond zijn herstellvordering op 12 september 2023. Het bevel tot dagvaarding dateert van 17 juni 2024. Uit deze chronologie blijkt dat de strafvervolging gedurende de onderzoeksfase aanzienlijke vertraging heeft opgelopen. Het dossier bevat geen aanwijzingen dat deze vertraging te wijten is aan de houding van de beklaagde of aan een bijzondere complexiteit van de zaak. Na het bevel tot dagvaarding werd de procedure daarentegen binnen een redelijke termijn voortgezet.

De vastgestelde overschrijding is evenwel niet van die aard dat zij een eenvoudige schuldigverklaring zonder straf rechtvaardigt. Het hof is van oordeel dat het passend herstel bestaat in een matiging van de op te leggen geldboete ten opzichte van de straf die zonder deze overschrijding zou zijn uitgesproken.

Het hof is van oordeel dat de geldboete zoals hierna bepaald een gepaste bestraffing vormt. Opschorting of een straf met uitstel geven onvoldoende uiting aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet. Zij staan ook niet in een rechtvaardige proportionaliteit tot het misdrijf. De beklaagde pleegde gedurende meerdere jaren feiten en legde de regelgeving systematisch naast zich neer. Dit noodzaakt een voelbare sanctie.

Aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2016 maar voor 1 februari 2026, verhoogt het hof de geldboete met 70 opdecimen.

7.2 Motivering verbeurdverklaring

Aangezien uit het dossier niet blijkt dat het opslaan van de afgedankte voertuigen en het afval in welke vorm dan ook een economische activiteit inhield, is het hof van oordeel dat de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen geen passende straf is voor de beklaagde. Het hof legt deze bestraffing bijgevolg niet op.

8. Kosten - bijdragen - vergoeding

De beklaagde is gehouden tot de kosten in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald. Al deze kosten zijn ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen telastleggingen.

Tot een correctionele hoofdstraf veroordeeld, moet de beklaagde een bijdrage betalen van 200 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 2,5 decimen tot 250 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 Tarief Strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 62,37 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

9. Burgerlijke belangen

De eerste rechter hield terecht de burgerlijke belangen aan.

10. Toegepaste wetsartikelen

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

11. Perken van het hoger beroep:

Gelet op de hoger beroepen en de grieven staat het definitief vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

12. Beslissing van het hof:

Het hof beslist op tegenspraak het volgende:

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

verklaart de beklaagde schuldig aan de telastleggingen A, B, C, D, E en F;

veroordeelt de beklaagde voor deze telastleggingen samen tot een geldboete van 12.000 euro, dit is 1.500 euro vermeerderd met 70 decimen;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 200 euro, vermeerderd met 2,5 decimen en zo gebracht op 250 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 62,37 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 26 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 350,02 euro in eerste aanleg en op 129,13 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg: **€ 350,02**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 42,00
Afschriften akten HB: € 6,00
Opstelrecht ber. bekl.: € 35,00
Dagv. bekl.: € 34,39

€ 117,39

+ 10 % : € 11,74

Totaal : **€ 129,13**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter , raadsheer en plaatsvervangend magistraat en in openbare rechtszitting van **2 oktober 2026** uitgesproken door kamervoorzitter , in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van griffier .